

Bruksela, 15 czerwca 2026 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0240 (COD)

9807/1/26
REV 1 ADD 3

COH 94
SOC 294
AGRI 428
AGRIFIN 104
PECHE 208
FIN 759
JAI 674
SAN 356
CODEC 1038
CADREFIN 248
POLGEN 139
IA 142

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Rada

Dotyczy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Spójności Gospodarczej, Społecznej i Terytorialnej, Rolnictwa i Obszarów Wiejskich, Rybołówstwa i Polityki Morskiej, Dobrobytu i Bezpieczeństwa na lata 2028–2034 oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2023/955 i rozporządzenie (UE, Euratom) 2024/2509 (rozporządzenie PPKR)
– Częściowe podejście ogólne
= *Oświadczenie Estonii, Litwy i Łotwy*

Delegacje otrzymują w załączeniu oświadczenie Estonii, Litwy i Łotwy, które ma zostać włączone do protokołu posiedzenia Rady.

OŚWIADCZENIE ESTONII, LITWY I ŁOTWY

w sprawie uznania i podjęcia wyzwań, przed którymi stoją regiony graniczące z Rosją i Białorusią, w kontekście negocjacji nad pakietem PPKR i kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi

Estonia, Litwa i Łotwa doceniają postępy osiągnięte podczas negocjacji w sprawie pakietu dotyczącego wieloletnich ram finansowych. Jesteśmy w pełni zdecydowani wspierać prace prezydencji cypryjskiej i irlandzkiej na rzecz osiągnięcia porozumienia jeszcze w tym roku.

Jednak wciąż utrzymują się poważne wątpliwości co do zakresu, w którym proponowane ramy odzwierciedlają wyzwania stojące przed wschodnimi regionami przygranicznymi Unii Europejskiej, w szczególności graniczącymi z Rosją i Białorusią.

18 lutego 2026 r. Komisja przyjęła komunikat „Silne regiony na rzecz bezpiecznej Europy”, w którym uznała, że regiony NUTS2 graniczące z Rosją, Białorusią i Ukrainą stoją w obliczu szczególnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem, gospodarką i demografią wynikających z rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, zagrożeń hybrydowych i zasadniczo zmienionego otoczenia geopolitycznego, i w którym stwierdza, że „wpływ pogarszającej się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa i zwiększonego ryzyka konwencjonalnych działań wojskowych najbardziej odczuwają regiony na granicy zewnętrznej z Rosją i Białorusią”. Podejmowanie tych wyzwań odbywa się kosztem długoterminowych inwestycji w konkurencyjność, innowacje, dobrostan społeczny i zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy. W komunikacie słusznie zwrócono uwagę, że wzmocnienie odporności i dobrobytu tych regionów jest inwestycją strategiczną w bezpieczeństwo i stabilność Europy.

Choć odniesienia do komunikatu i wyzwań, przed którymi stoją wschodnie regiony przygraniczne, pojawiły się kilku wnioskach ustawodawczych, odpowiednie przepisy nie odzwierciedlają jeszcze w dostatecznym stopniu skali, trwałości i wyjątkowego charakteru tych wyzwań.

Potrzeby i uwarunkowania wschodnich regionów przygranicznych są wyjątkowe, a wyzwania, przed którymi stoją wschodnie regiony przygraniczne w Estonii, Litwie i Łotwie, wykraczają poza to, co można rozsądnie rozwiązać wyłącznie za pomocą budżetów krajowych. Regiony te muszą radzić sobie z rosnącymi kosztami bezpieczeństwa, odporności i gotowości oraz oddziaływaniem na ludność, a równocześnie chronić swoją żywotność gospodarczą, spójność społeczną i długoterminowe perspektywy rozwojowe. Bez bardziej zdecydowanej reakcji presja ta grozi pogłębieniem dysproporcji terytorialnych oraz osłabieniem atrakcyjności i konkurencyjności regionów położonych na zewnętrznej granicy Unii. W tym kontekście bardzo ważne jest odpowiednie łagodzenie tych wyzwań.

Dlatego podtrzymujemy stanowisko, że regiony graniczące z Rosją i Białorusią powinny być bardziej widoczne w przyszłych ramach legislacyjnych, czemu powinno towarzyszyć dodatkowe wsparcie na szczeblu UE i odpowiednie wsparcie budżetowe w kontekście wieloletnich ram finansowych. Ramy, które uwzględniają te wyzwania, ale nie zapewniają współmiernej reakcji, mogą nie umożliwić realizacji celów strategicznych Unii.

Państwa bałtyckie pozostają jednymi z państw członkowskich, które mają otrzymać najniższe proponowane wyodrębnione kwoty na hektar. **Biorąc pod uwagę wyzwania i dodatkowe potrzeby inwestycyjne związane ze wzmocnieniem bezpieczeństwa i odporności wschodnich regionów przygranicznych UE, dla zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i odporności naszych regionów ważna pozostaje dalsza zewnętrzna konwergencja płatności bezpośrednich.** Należy odpowiednio zająć się tą kwestią.

Z tych powodów Estonia, Litwa i Łotwa uważają, że potrzebne są dalsze prace w celu zapewnienia, aby kolejne wieloletnie ramy finansowe stanowiły bardziej wyważoną i wiarygodną odpowiedź na realia, z którymi mierzą się regiony graniczące z Rosją i Białorusią.